

در زیر نمونه ای نیز از برخورد يك استاد اسرائیلی می آوریم:

تروریسم دولتی اسرائیل

لو گرینبرگ

[مقاله ای از Lev Grinberg متخصص جامعه شناسی سیاسی و مدیر مؤسسه تحقیقات اجتماعی همفری در دانشگاه بن گوریون (اسرائیل)].

چه فرقی ست بین تروریسم دولتی و عملیات فردی تروریستی؟ اگر این فرق را خوب بفهمیم به اهریمنی بودن سیاست های آمریکا در خاور میانه و فجایعی که به بار خواهد آورد نیز پی خواهیم برد. وقتی یاسر عرفات در دفتر کارش به محاصره افتاد و نیروهای اشغالگر اسرائیلی وی را به گروگان گرفتند، دائماً تحت فشار قرار داشت که ترور و تروریسم مبارزین را محکوم کند. ایالات متحده تروریسم دولتی اسرائیل را «دفاع از خود» تعریف می کند، حال آنکه کسانی را که به عملیات انتحاری انفجاری دست می زنند تروریست می نامد.

تنها فرق اندک این است که مسؤولیت اقدامات تجاوزکارانه اسرائیل به عهده آریل شارون، بنیامین بن الیعازر [وزیر دفاع]، شیمون پرز [وزیر خارجه] و شائول موفاز [رئیس ستاد ارتش] است، در حالی که عملیات فردی تروریستی را افرادی نومید، و معمولاً برخلاف میل و اراده عرفات انجام می دهند. يك ساعت پس از آنکه عرفات با آتش بس موافقت کرد و عید پاک را به یهودیان شادباش گفت، يك نفر خود را در هتل ناتانیا [نزدیک تل آویو] با بمب منفجر کرد و ۲۲ بیگناه را که در جشن عید پاک شرکت داشتند کشت. عرفات را مسؤول این اقدام شمردند و بر اساس این اتهام عملیات وسیع کنونی ارتش را توجیه کردند.

در همین حال، مسؤولیت شارون در جنایات جنگی اسرائیل به کلی نادیده گرفته می شود. در برابر قتل های هدفمند حدود ۱۰۰ تن از فلسطینی ها چه کسی را باید دستگیر کرد؟ در برابر قتل بیش از ۱۲۰ تن از هیأت پیراپزشکی فلسطینی چه کسی را باید به زندان انداخت؟ بر برابر قتل بیش از ۱۲۰۰ فلسطینی و مجازات دستجمعی بیش از ۲ میلیون نفر طی مدت ۱۸ ماه گذشته چه کسی را باید محاکمه کرد؟ در برابر شهرک سازی های غیر قانونی در اراضی اشغالی فلسطینی و سرپیچی از قطعنامه های ملل متحد طی ۳۵ سال گذشته چه کسی را باید در دادگاه بین المللی به محاکمه کشید؟

عملیات انفجاری که منجر به قتل شهروندان می شود باید صریحاً محکوم شود. این ها اقداماتی غیر اخلاقی ست و مرتکبین آن باید به زندان بیفتند ولی آن ها رانمی توان با تروریسم دولتی که حکومت اسرائیل مرتکب می شود، مقایسه کرد. عملیات انتحاری فردی اقدامات نومیدانه ای ست از طرف مردمی که برای خود آینده ای نمی بینند و از سوی افکار عمومی بین المللی به نحوی غیر منصفانه و برخلاف حقیقت نادیده گرفته می شوند. در حالی که اقدامات دولت اسرائیل مبنی بر تصمیمات خونسردانه و از پیش محاسبه شده ای صورت می گیرد که دولت و دستگاه های نظامی اشغالگر با تجهیزات کامل، با تأمین مالی و برخوردار از حمایت تنها ابرقدرت جهانی به اجرا درمی آورند.

با وجود این، در مباحث عمومی، تروریسم دولتی و عملیات انتحاری فردی را حتی به عنوان عملیاتی که با هم قابل مقایسه اند، در نظر نمی گیرند، بلکه تروریسم دولتی و جنایاتی را که دولت اسرائیل مرتکب می شود، به عنوان «دفاع از خود» مشروعیت می دهند و در همین حال از عرفات که در محاصره قرار دارد می خواهند که تروریست ها را دستگیر کند.

من می خواهم بپرسم: چه کسی شارون را که مستقیماً مسؤول دستور قتل فلسطینی ها ست دستگیر

خواهد کرد؟ چه موقع او را نیز تروریست خواهند نامید؟ دنیا فریاد فلسطینی ها را که تنها خواستشان آزادی و استقلال است، تا کی نشنیده و نادیده خواهد گرفت؟ دنیا چه وقت به این امر توجه خواهد کرد که هدف دولت اسرائیل نه برقراری امنیت، بلکه ادامهء اشغال و به زیریوغ کشیدن مردم فلسطین است؟

ما به عنوان اسرائیلی هایی که در اپوزیسیون قرار داریم با دولت خودمان مبارزه می کنیم ولی حمایت بین المللی که شارون از آن برخوردار است مبارزهء ما را همواره به خطر می اندازد. افکار عمومی بین المللی در کلیت خود باید دگرگون شود. ملل متحد باید نیروهای بازدارنده مستقر کند تا خون ریزی را متوقف سازد و از بدتر شدن قریب الوقوع اوضاع جلوگیری کند. اسرائیلی ها و فلسطینی ها شدیداً نیازمند بیداری افکار عمومی در جامعهء بین المللی و تغییر رفتار آن اند. این ها ست آنچه بدانها نیازمندیم تا زندگی خود را (به معنای مادی کلمه) حفظ کنیم و امید به آینده ای بهتر برایمان باقی بماند.